

Bilag til F. t. L. om Beværtning og Gæstgiveri m. v.

Saafernt Forslaget om, at fremtidige Bevillinger kun gives paa kortere Aaremaal, vinder Bifald, vil Trangen til Retsmidler mod utilbørlig Forretningsdrift blive mindre følelig overfor fremtidig oprettede Forretninger, idet Ikkefornylse af Adkomsten vil blive den naturlige Følge af misligt Forhold. Men Trangen til anvendelige Retsmidler vil stadig gøre sig gældende overfor de nu eksisterende livsvarige eller mangeaarige Adkomster. Imidlertid er man af den Formening, at den i § 36 anviste Fremgangsmaade er meget mere anvendelig, end Politimestrene synes at gaa ud fra, og burde anvendes meget mere, end Tilfældet er; og man nærer nogen Betænkelighed ved i væsentlig Grad at slippe Betingelserne for Paragraffens Anvendelse.

Man har dog anset det for heldigt at understrege, at Værtens Ansvarlighed for de i Paragraffen omtalte mislige Forhold ikke blot er tilstede, hvor han selv er Medvider, men ogsaa hvor manglende Tilsyn fra hans Side er medvirkende Aarsag. Og man har blandt de Forhold, som Paragraffen er rettet imod, foreslaaet medtaget Værtens eller Personalets gentagne Beruselse.

§ 37.

Med Politidirektøren i København (Oversigten S. 25) er man enig i, at Politiets Ret til at lukke Forretningen og forsegle Døren bør gælde ikke blot, som nu, for ulovlig Beværtning, men ogsaa for ulovligt Gæstgiveri, og ikke blot, hvor Ulovligheden er konstateret ved Dom eller mindeligt Forlig inden Retten, men ogsaa, hvor der blot foreligger Erkendelse inden Retten, selv om Rets sagen endnu ikke er naaet til endelig Afslutning. I saa Henseende er Ændringer foreslaaede, ligesom man har foreslaaet en Ændring for at præcisere, at der i Paragraffen ved Udtrykket »Beværtning eller Gæstgiveri« ikke sigtes til en Forretning i et bestemt Lokale, men til en bestemt *Værksomhed*, i hvilke Lokaler den end drives eller fortsættes. Naar dette fastholdes, bortfalder formentlig de væsentligste af de Vanskeligheder ved Paragraffens Anvendelighed, som Politidirektøren fremhæver. I det Øjeblik, det ved Dom, Forlig eller blot Erkendelse inden Retten er konstateret, at en Person ulovlig driver Beværtning, kan Politiet efter Paragraffen lukke hans Forretning, hvor den end fortsættes, og det bliver Politiets Sag — selvfølgelig under Ansvar — at skønne over, hvorvidt den Forretning, om hvis Lukning der er Tale, drives af den Person, hvis Mangel paa Adkomst dertil er konstateret inden Retten.

§ 39.

Paragraffen er foreslaaet omredigeret, da den formentlig direkte — og ikke blot som nu indirekte — bør indeholde en Bemyndigelse for Dommeren til at tilsige Vidnet Ansvarsfrihed som i Bestemmelsen antydet. Følgen af denne Tilkendegivelse, nemlig at Vidnet ikke kan unddrage sig Vidnepligten, finder derefter sin naturlige Plads i Paragraffen.

De Tilfælde, hvor der kan være Tale om at tilsige Vidnet Ansvarsfrihed, er forøget med det foreslaaede 2det Stykke i § 24, og i den foreslaaede § 30 findes de omtalt i 2det og 3die Stykke, medens de i Loven er samlede i § 30, 2det Stykke.

§ 40.

De nærmere for Kommuneafstemning gældende Regler er samlede under § 40, der er bleven ledig ved, at Afgiftsreglerne vil være at give ved særlig Lov, jfr. § 41. Jfr. iøvrigt om Kommuneafstemning Motiverne til § 13, Side 11.

§ 41.

Der henvises til den gældende Beværterlovs § 41, hvorefter de omhandlede Regler vil være at give ved særlig Lov, idet tilføjes, at Kommissionen har et hertil sigtende Lovforslag under Udarbejdelse.

§ 42

foreslaas i væsentlig Grad omredigeret og ændret. Som handlende om »Næringsrettens Ophør« bør den formentlig indeholde en udtømmende Angivelse af Ophørsgrundene til Lettelse ved Lovens Anvendelse.

1. I Overensstemmelse med Bornholms Amsraad (Oversigten S. 72) er det antydet, at kun den med Adkomsthaveren til hans Død samlevende Hustru indtræder i Adkomsten, ikke derimod den afdødes efterladte fraskilte eller fraseparerede Hustru. Resten af Stykket er enslydende med Bev. L. § 42, 3die Stykke.